

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1418/2022
18.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Јасике, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 200/22 од 03.06.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/22 од 06.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.01.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Јасике, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 200/22 од 03.06.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/22 од 06.10.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 200/22 од 03.06.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности – забрана прилажења и комуникације са оштећеном и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/22 од 06.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 200/22 од 03.06.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Јасика, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9), став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, без даљег прецизирања повреде закона, али из образложења захтева прозилази да се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче као незаконит доказ исказ сведока ББ, из разлога што наведени сведок има само посредна сазнања о предметном догађају, а према ставу браниоца доказ може бити само исказ сведока који има непосредна сазнања, али не и исказ сведока који има посредна сазнања о предметном догађају.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 91. Законика о кривичном поступку је прописано да је сведок лице за које је вероватно да ће дати обавештења о кривичном делу, учиниоцу или о другим чињеницама које се утврђују у поступку.

Наиме, сведок у кривичном поступку може да буде лице које је до обавештења о предмету доказивања дошло на основу властитих чула, дакле тако што је нешто видело, чуло, осетило или додирнуло, као и лице које је до обавештења о чињеницама које се утврђују у поступку дошло посредно, преко другог лица. Имајући у виду наведено, исказ сведока ББ, оца оштећене, може се користити као доказ у овој правној ствари, јер је на овај начин сведок дао исказ о сазнањима која му је његова ћерка - оштећена, пренела о критичном догађају, што његов исказ не чини незаконитим доказом а како то бранилац наводи у поднетом захтеву.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указују у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу је недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да суд није правилно применио материјално право и да се окривљеном евентуално може ставити на терет извршење кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, на који начин се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева браниоцу и окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног ову повреду закона образлаже тако што наводи да је окривљени био изричит да он и оштећена нису били у ванбрачној заједници, већ обичној вези, те да окривљени јесте изјавио да је у ванбрачној заједници, али да је касније на питање браниоца изјавио да ванбрачну заједницу сматра када су двоје у вези, што није законска дефиниција ванбрачне заједнице. Овакви наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред осталог, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводећи да суд није дао јасне разлоге зашто је поклонио веру сведоку ББ, а не оштећеној која има непосредна сазнања о целом догађају као и да је о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде и садржини исправа или записника о исказима датим у поступку, као и самих тих исправа или записника, а истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. У преосталом делу захтева браниоца окривљеног се наводи да, ако се изузму посредна сазнања сведока ББ, ни један други доказ не поткрепљује тврдњу да је окривљени вршио насиље над оштећеном, те да се на основу доказа који се налазе у списима не може утврдити да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет оптужницом, као и да није доказано време извршења кривичног дела односно када је окривљени наводно нанео повреде оштећеној, на који начин бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Како, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд у и овом делу захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, како бранилац у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Јасике, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. и 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић